

РЕШЕНИЕ

№ 2864

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6537** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 154, ал.5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. (ЗОБВВПИ). Образувано е по жалба от Й. Р.-поданник на О. Кралство Великобритания и С. И., с настоящ адрес [населено място], обл. Я., общ.Е., срещу Заповед № 261з-199/24.06.22г. на главен инспектор Г. В.-Началник на РУ-Е. при ОД на МВР [населено място], с която е отказано издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на един брой късо нарезно огнестрелно оръжие и 1бр.дълго нарезно оръжие за спортни дейности. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона. Моли съда да отмени оспореното решение. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и претендира сторените от жалбоподателя разноски. Ответникът – Началника РУ Е. към ОД на МВР -Я., не се представлява. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. дава заключение за неоснователност на жалбата и моли съда да бъде оставена без уважение. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление до Началника на РУ-Е. към ОД на МВР-Я. на основание чл.6, чл.76 и чл.77

от ЗОБВВПИ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, както и за на дългоцевни огнестрелни оръжия за спортни цели. По повод подаденото заявление Началникът на РУ Е. е уведомил жалбоподателя, че не е представил доказателства, че отговаря на изискванията на чл. 76, ал. 1 предложение трето от ЗОБВВПИ. Видно от мотивите в обжалваната заповед към момента на издаването ѝ такива доказателства не са представени. не са представени.

Други писмени доказателства, освен събраните не са представени и по делото.

Представено е единствено копие от документ за самоличност "Разрешение за а продължително пребиваване", валидно до 17.12.2025г.

В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че съгласно чл. 76, ал. 1, предложение трето от ЗОБВВПИ, а именно, че Р. Я. , като гражданин на трета държава не отговаря на изискванията на закона, а именно не притежава разрешение за постоянно пребиваване на територията на РБ.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган , в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за констатираните непълноти и/или несъответствия на подадените документи с изискванията на закона и съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ административният орган е дал 30-дневен срок за отстраняването им.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона. ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия. В разпоредбата на чл. 76 ЗОБВВПИ са посочени изчерпателно изискванията, които следва да са налице за да бъде постановен благоприятен за заявителя акт, между които и основателна причина за издаване на разрешението.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност.

В конкретния случай безспорно е установено, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл. 76, ал. 1 предложение трето от ЗОБВВПИ.

По делото е приложено разрешение за продължително пребиваване. От него се установява, че в съответствие с Регламент на Съвета /ЕО/ № 1030/2002 от

13.05.2002г./пластмасова карта/ е с отбелязване „чл.50 ДЕС“ в съответствие със Споразумението за оттеглянето и изпълнителните актове по неговото прилагане.

В случая чл.24 от Директива 2004/38 ЕО не е приложима.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визирани в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Р.-поданник на О. Кралство Великобритания и С. И., с настоящ адрес [населено място], обл. Я., общ.Е., срещу Заповед № 261з-199/24.06.22г. на главен инспектор Г. В.-Началник на РУ-Е. при ОД на МВР [населено място]

ОСЪЖДА Й. Р.- РУ-Е. при ОД на МВР [населено място] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: